

[Hanne Reintoft.]

eller direkte svindel, hr. handelsminister, eller også må staten omgående sikre sig mod oliemonopolernes konkurs og sørge for, at der er et statsligt olieselskab, der kan rette op på de ulykker, de private monopoler har forvoldt.

Jeg synes, det er uhørt frækt, at syv olieselskaber med en aktiekapital tilsammen på 350 mill. kr. ikke skulle kunne finde ud af at drive oliehandel så forretningsmæssigt, at selskaberne giver overskud og dermed grundlag for at betale skat. Jeg vil faktisk tro, at et statsligt olieselskab kunne gøre det betydelig bedre og betydelig billigere for befolkningen. Uanset om olieselskabernes regnskaber er korrekte eller ikke korrekte, så er det en kendsgerning, at staten hverken har et skattemæssigt udbytte af selskabernes overskud eller nogen som helst garanti for forsyning i en afspærringssituation.

Jeg ved ikke, om handelsministeren har nogen mening om det problem, men vi kunne komme i en aldeles uheldig situation. Ministeren ved antagelig, at vores lagerreserver kun udgør 10 pct. af det årlige forbrug, svarende nogenlunde til en måneds forbrug, så uanset hvordan vi vender og drejer problemstillingen, og uanset om man synes, det er et veludarbejdet forslag eller ej, så er der et stort behov for, at staten overtager olieleverancerne, oliekøbene.

Jeg kan på det varmeste anbefale, at forslaget vedtages.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange): Det forslag, som vi har diskuteret i nogen tid, er et forslag, som socialistisk folkeparti har arbejdet med i nogle år, og man kan naturligvis sige, at det er overfladisk, og man kan komme med mange andre bemærkninger om det. Jeg vil hellere selv karakterisere det som et moderat forslag og et forholdsvis realistisk forslag, som så nogenlunde svarer til, hvad der er gennemført i Danmark under de økonomiske betingelser, vi arbejder under. Det er forslag, som vil egne sig til udvidelse, efterhånden som man indvinder erfaringer, og efterhånden som en række andre forudsætninger opfyldes, som jeg senere skal nævne noget om.

Man har fået det indtryk af regeringsordførernes taler, at tanken om et statsligt olieselskab nærmest var i familie med arvesyn-

den, og det er muligvis rigtigt, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at statslige olieselskaber heller ikke i det, man sædvanligvis kalder kapitalistiske lande, er nogen sjældenhed, og at de synes at klare sig endda særdeles godt. Man kan specielt se på Italien, hvor det statslige olieselskab jo er i en særdeles dominerende og klar position.

Jeg synes, der er en lang række forhold, der taler for, at det ville være fornuftigt, om vi kom et stykke vej med oprettelse af et selskab af denne type. Jeg skal da ikke lægge skjul på, at mit parti ville meget gerne gå overordentlig meget længere, men det er jo, ligesom det er lidt fjollet at stille forslag til en VKR-regering om at gennemføre et socialistisk principforslag. Jeg synes derimod, at forslag af denne art skulle en hvilken som helst, bare nogenlunde fornuftig regering kunne klare, og det var den fromme baggrund for, at vi har fremsat det.

Jeg mærkede mig i handelsministerens bemærkninger til forslaget, at han dog i hvert fald var opmærksom på, at det, som havde været, om jeg så må sige udslaggivende for, at vi havde fremsat forslaget, var også et spørgsmål, som interesserede regeringen, nemlig spørgsmålet om Nordsøgasen, som vi i øjeblikket ikke kan udtale os for konkret om. Det har naturligvis også betydning for dette forslag. Vi ved ikke meget om betingelserne for at sikre os den norske gas, vi ved meget lidt om, hvor meget gas der bliver at finde i de danske områder, og vi ved endnu mindre om, hvorvidt der vil blive fundet olie i de danske områder. Alle disse usikre ting gør, at man naturligvis ikke kan fremsætte et beslutningsforslag, der har næb og kløer, når man ikke ved, om der er noget at sætte næbbene og kløerne i. Men der er ingen tvivl om, at forslaget her tager sigte på netop at være beredt, hvis sådanne muligheder skulle vise sig at være konkrete.

I anledning af de bemærkninger, som handelsministeren kom med om, hvad der interesserede regeringen i forbindelse med dette forslag, skal jeg ikke lægge skjul på, at det er formodentlig også dér, den største og mest interessante fremtidsinteresse ligger, så måske vi alligevel i den sidste ende får et positivt oplæg.

Derimod mener jeg, at handelsministeren overså nogle andre ting, som også trænger